

N 52.00.

2 1. Dez. 1913

Postkarte

Good Wanast Testamendist.

Kain ja Aabel.

Madamal ja Gewal oli kaks poega, nende nimed oliwad Kain ja Aabel. Aabel oli karjane, Kain aga põllumees. Ja see sündis, et Kain Jehowale roahwri toi maawiljast, kuna Aabel seda temale oma kariloomade esimesest soost tõi. Jehowa waatas Aabeli ohwri pääle armuga, aga Kaini ja tema roahwri pääle ei waadanud ta mitte. See süütas Kaini wiha põlema ja ta langes ära filmist. Siis ütles Jehowa Kaini wastu: „Miks süttib su wiha põlema? Ja mis ja nõnda filmist oled ära langenud? Eks ole tõsi? Kui sina hääd teed, siis saad sa andeks, aga kui sa mitte hääd ei tee, siis magab patt su ukse ees ja tema himu käib su pääle. Sina aga pead tema üle walitsema, et ta sinu üle wõimust ei saaks!“

Ja Kain rääkis oma wenna Aabeliga. Ja kuna nad wäljas põllul wiibisid, kippus Kain Aabeli kallale ja lõi ta surnuks. Säääl ütles Jehowa Kaini wastu: „Kus on sinu wend Aabel?“ — Ja Kain wastas: „Mina ei tea seda! Kas ma oma wenna hoidja olen?“ — Jehowa aga ütles: „Mis oled sa teinud? Sinu wenna were häääl kisedab minu poole maa päält! Hulkumas ja põgenemas pead sa maa pääl olema!“ — Kain aga ütles: „Minu patt on suurem, kui seda andeks antaks. Waata, sa oled mind täna ära ajanud siit maalt ja ma pean sinu palge eest warjule minema ja maa pääl hulkumas ja põgenemas olema, kus mind igaüks wõib maha lüüa.“ Ja Jehowa tegi Kainile märgi külge, et teda ükski ei pidanud maha lööma. Nõnda lahkus Kain Jehowa palge eest ja elas Noodimaal, hommiku pool Eedeni aeda.

Noa tänuohwer.

Kui inimesi maa pääl ju hakkas palju saama, siis ei tahtnud nad endid Jumala waimust enam karistada lasta. Sääl ütles Jehowa: „Ma tahan nad ära häwitada!“ — Noa aga leidis armu Jehowa filma ees, sest tema oli waga, jumalafartlik mees. Ja Jumal andis talle käsu, et ta pidi laewa ehitama ja ise laewa minema, tema ja tema pojad, tema naene ja tema poegade naesed. Pääle selle pidi ta weel kõigist loomadest ja lindudest ühe paari laewa kaasa wõtma, et nad elusse wõiksid jääda. Ja Noa tegi seda. Niipea kui laew walmis sai ja Noa oma saatjatega laewa läks, hakkas rängasti wihma sadama, mis 40 päewa ja 40 ööd kestis. Ja wett sai nii palju, et laew wee pääle tõusis ja isegi kõige kõrgemad mäed wee alla wajasid, mis tagajärjel kõik inimesed ja loomad ja linnud, kes maa pääl elasid, ära uppusid.

Sääl mõtles Jumal Noa pääle ja laskis tuule tõusta. Wihm läks üle ja — wesi hakkas alanema. Seitsemenda kuu seitsemeteistkümnendal päewal jäi Noa laew Ararati mäe latwa juba finni. Ja wesi alanes ja alanes, kuni kümnenda kuu esimesel päewal juba mägede otsad wee seest nähtawale kerkisid. Siis, kui 40 päewa mööda, awas Noa laewa akna ja laskis ühe kaarna wälja; see lendas siia ja sinna, kuni wesi ära kuwas. Selle järele laskis Noa ühe tuifese wälja. Aga et tuifene

weel kufagil peatuse paifa ei leidnud, tuli ta tagasi ja Noa wöttis ta jälle laewa. Ta ootas weel 7 päewa ja lastis siis tuike uuesti wälja. Öhtu tuli tuike tagasi ja tema suus oli õlipuu oks. Noa ootas nüüd weel 7 päewa ja lastis siis tuike uuesti wälja, kuid see ei tulnud mitte enam tagasi, sest ei maa juba ära oli kuivanud.

Sääl wöttis Noa laewa katuse päält ära ja nägi, et maa ju täiesti kuiv oli. Ja Jumal ütles Noa wastu: „Mina laewast wälja, sina ja su naene, su pojad ja su poegade naesed, aga wõta ka kõik loomad kaasa, kes sinu juures on!“

Ja Noa läks wälja, ehitas Jehowale altari ja ohwerdas selle pääl. Ja Jehowa ütles: „Mina ei taha maad mitte enam ära wanduda inimese pärast, sest inimese südame mõtlemised on kurjad tema lapsepõlwest. Nii kaua kui maailm seisab, ei pea enam lõppema ei seemendamine ega lõikused, ei külm ega palaw, ei suwi ega talw, ei püew ega öö!“

Ja Jumal õnnistas Noad ja tema poegi ja ütles neile: „Tehke sugu ja teid saagu palju ja täitke maad! Ja waata, mina sean kindlasti oma seaduse teiega ja teie sooga pärast teid; weeuputus ei pea mitte enam maad ära rikkuma ja inimesi ära häwitama tulema! Mina olen oma wikerkaare pilwedesse pannud, see peab selle seaduse, selle lepingu täheks olema minu ja maailma wahel!“ Ja Noa läks oma perega alla orgu ning hakkas põllumeheks.

Jisaa k.

Aabram oli jumalakartlik mees Uuri linnast, Kaldeamaalt. Tema vastu ütles Jehowa: „Mine omalt maalt, oma sugulaste seltsist ja oma isa kojast ära sinna maale, mis mina sulle tahan näidata. Ja ma tahan sind suureks rahwaks teha ja sind õnnistada, su nime suureks teha ja sinu sees peavad kõik suguwõsad maa pääl õnnistatud saama!“

Aabram tegi, nagu Jehowa oli käskinud. Ta läks Kaa-nani maale. Ja Jehowa tegi temaga lepingu ja ütles: „Su soole tahan ma selle maa anda!“ Aabramil aga ei olnud poega. Ehk ta küll ju 99 aastat wana oli, töötas Jumal ometi, et ta poja saab, ja nimetas teda seitsaadil Aabrahamiks (hulga isaks). Aabrahamile aga sündis poeg, kellele ta Jisaa nimeks andis.

Pärast aga katsus Jumal Aabrahami ja ütles temale: „Aabraham!“ — Ja Aabraham wastas: „Siin ma olen!“ — Jumal aga ütles: „Wõta Jisak, oma ainus poeg, keda sa armastad, mine Mooria maale ja ohwerda teda sääl põletamise ohwriks ühe mäe pääl, mis ma sulle näitan!“ — Siis tõusis Aabraham ühel hommikul wara üles, pani oma eesli sadulasse, wõttis enesega kaks noortmeest ja oma poja Jisaaki, lõhkus puid põletamise ohwri jaoks ja läks teele. Ta läks sinna kohta, mida Jumal temale tähendanud. Kolmandamal päewal tõstis Aabraham silmad üles ja nägi seda paika kaugelt. Siis ütles ta noortemeeste vastu: „Jääge teie eesliga siia, meie läheme poisiiga sinna; niipea, kui meie sääl Jumalat oleme kumardanud, tuleme siia jälle tagasi!“

Aabraham wõttis põletamise ohwri puud ja pani Jisaaki selga; ise aga wõttis ta tule ja noa. Siis läksiwad nad teele. Minnes ütles Jisaa: „Mu isa!“ Aabraham wastas: „Siin ma olen, mu poeg!“ Jisaa aga ütles: „Waata, siin on küll tuli ja puud, aga kus on siis tall põletamise ohwriks?“ — Aabraham wastas: „Mu poeg, küllap Jumal ise meile annab

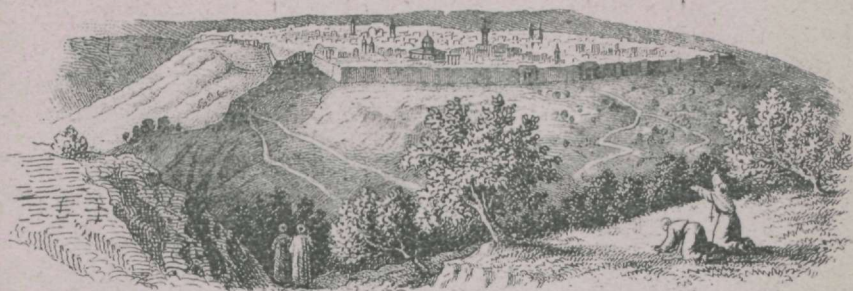

talle!" Kui nad kohale jõudsid, ehitas Abraham sinna altari ja pani puud selle pääle, sidus oma poja Jisaaki kinni ja asendas altarile puude pääle. Siis sirutas ta käe välja, wöttis noa ja tahtis poega ära tappa.

Sääl hüüdis aga Jumala ingel taewast tema nime ja ütles: „Abraham, Abraham!“ Abraham wastas: „Siin ma olen!“ Ja ingel ütles: „Ära pane oma kätt mitte poisi külge, sest nüüd tean ma, et sa Jumalat kardad ja minu pärast omast pojastgi ei hooli.“

Siis waatas Abraham üles ja nägi üht jäära oma taga rägastikus seiswat, kuhu ta sarwipidi kinni oli jäänud. Tema läks, wöttis jäära ja ohwerdas selle Jisaaki asemel Jumalale, ja Abraham pani selle paigale nimeks: Küll Jehowa näeb! Ja Jehowa ingel hüüdis Abrahami teist korda taewast ja ütles: „Mina olen enese juures wandunud, ütleb Jehowa, sest et sa seda tegid ja mulle oma ainust poega ei ole keelanud, ei ma sind tahan õnnistada ja sinu soo paljuseks teha nii kui tähti taewas ja liiwa mere ääres. Ja sinu sugu peab waenlaste wärawad pärima ja sinu seemne sees peawad kõik maailma rahwas õnnistatud saama, sest et sa nõnda mu sõna oled kuulnud!“

Ja Abraham läks jälle koju tagasi.

Taaniel.

Taaniel tuli poisikesena kuninga Nebufadnetsari kotta. Ja Jumal andis talle tarkust kõiksuguseid nägemisi ja unenägusid seletada. Ja kuningas leidis ta kõigis asjus, mis ta temalt küsis, kümme korda targema ja mõistlikuma olevat kui kõik tähetundjad ja targad tema riigis, mispärast ta tema kõigi tarkade üle pani.

Kui Meedia Taarius Baabiloni ära võitis, seadis ta Taanieli oma maavalitsejate üle würostiks. Need said aga selle üle wihaseks ja otsisid põhjust, kuidas teda kukutada. Nad tulid kuningale juurde ja palusid teda, tema andku wali käst wälja, kes pääle kuningale kolmekümne päewa sees palwet pidawat, see tulla löwide ette heita. Taaniel aga langes kolm korda päewas põlwili ja palus ning kiitis Jumalat. Säääl ütlesiwad mehed kuningale: „Taaniel ei hooli sinust ega sinu käsust, sest ta teeb kolm korda päewas palwet!”

Kuningas sai kurwaks ja mõtles, kuidas Taanieli päästa. Aga mehed sundisid kuningat, et ta käst muutmataks pidi jääma. Sellepärast andis kuningas käsu Taanieli ette tuua ja löwide koopasse heita. Ise aga ütles ta Taanielile: „Sinu Jumal, keda ja wahetpidamata teenid, aidaku sind!”

Hommikul wara läks kuningas rutates koopa juurde, milles löwid elasid, ja hüüdis Taanieli halatsawal häälele. Taaniel aga ütles: „Minu Jumal on mulle inglid kaitsjaks saatnud, nii et löwid mulle midagi wiga pole teinud!” Säääl sai kuningas väga rõõmsaks ja laskis Taanieli august wälja tõmmata. Ja kõik, kes juures olid, nägid, et Taanielil midagi wiga ei olnud, sest et ta Jumala pääle oli lootnud.

Aararati mägi.